

Predmet C-525/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

19. listopada 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

14. listopada 2020.

Tužitelj:

Association France Nature Environnement

Tuženik:

Premier ministre

Ministre de la Transition écologique et solidaire

CONSEIL D'ETAT

odlučujući

u sporu

[omissis]

FRANCE NATURE ENVIRONNEMENT

[omissis]

Uzimajući u obzir sljedeći postupak:

Tužbom i drugim podneskom, koje je tajništvo za sporove Conseila d'État (Državno vijeće, Francuska) zaprimilo 1. travnja 2020., udruga France Nature Environnement zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da:

1. Zbog prekoračenja ovlasti poništi décret n° 2018-847 (Uredba br. 2018 – 847) od 4. listopada 2018. u dijelu u kojem u članku 7. propisuje da "za ocjenu

uskladenosti programa i upravnih odluka navedenih u članku L. 212 – 1 stavku XI. s ciljem sprečavanja pogoršanja kvalitete voda navedenih u stavku IV. točki 4. istog članka, u obzir se uzimaju mjere izbjegavanja i smanjenja, a ne uzimaju se u obzir privremeni učinci kratkog trajanja bez dugoročnih posljedica”, kao i prešutnu odluku o odbijanja udovoljenja njegovu zahtjevu za povlačenje tih odredaba;

2. Ako je potrebno, Sudu Europske unije uputi zahtjev za prethodnu odluku kako bi utvrdio je li propis države članice u skladu s člankom 4. stavkom 6. Direktive 2000/60/EZ od 23. listopada 2000. ako se u njemu propisuje da se za ocjenu uskladenosti programa i upravnih odluka donesenih u području vodne politike s ciljem sprečavanja pogoršanja kvalitete voda, koji je predviđen u članku 4. stavku 1. te direktive, ne uzimaju u obzir privremeni učinci kratkog trajanja bez dugoročnih posljedica;

[omissis] [orig. str. 2] [omissis]

Tužitelj tvrdi da se pobijanom uredbom – u dijelu u kojem u svojem članku 7. predviđa da se pri ocjeni uskladenosti programa i upravnih odluka s ciljem sprečavanja pogoršanja kvalitete voda ne uzimaju u obzir privremeni učinci kratkog trajanja bez dugoročnih posljedica – povređuje Direktiva 2000/60/EZ od 23. listopada 2000., osobito njezin članak 4. stavak 1. kojim se zabranjuje svako pogoršanje stanja vodnih tijela bilo privremeno ili dugoročno.

Odgovorom na tužbu, zaprimljenim 11. lipnja 2020., ministre de la transition écologique et solidaire (ministrice ekološke i solidarne tranzicije, Francuska) zahtijeva da se tužba odbije. Ona tvrdi da je tužbeni razlog neosnovan.

[omissis]

Uzimajući u obzir:

- Direktivu br. 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000.;
- code de l'environnement (Zakonik o okolišu);
- décret n° 2005-475 (Uredba br. 2005-475) od 16. svibnja 2005.;
- presudu C-461/13 Suda Europske unije od 1. srpnja 2015.;

[omissis]

Budući da:

1. Svojom tužbom udruga France Nature Environnement (FNE) traži poništenje, kao prvo, Uredbe od 4. listopada 2018. zbog prekoračenja ovlasti u dijelu u kojem se njome u članku 7. propisuje da se članku R. 212-13 Zakonika o okolišu dodaje posljednji stavak koji glasi: „ne uzimaju se u obzir privremeni učinci kratkog

trajanja bez dugoročnih posljedica”, i kao drugo, prešutne odluke Premier ministre (premijer) kojom se odbijanja njezin zahtjev za povlačenje tih odredbi, pri čemu tvrdi da te odredbe nisu u skladu s ciljevima Direktive br. 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike, konkretno povređuju njezin članak 4., u dijelu u kojem se tim odredbama isključuju privremeni učinci kratkog trajanja bez dugoročnih posljedica iz ocjene [orig. str. 3] upravnog tijela o tome jesu li programi i upravne odluke usklađene s ciljem sprečavanja pogoršanja kvalitete voda koji je predviđen zakonom.

2. Na temelju članka 4. stavka 1. Direktive br. 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000., države članice provodeći programe mjera utvrđene planovima upravljanja riječnim slivovima i u odnosu na površinske vode „ i. [...] provode potrebne mjere radi sprečavanja pogoršanja stanja svih površinskih voda, uz primjenu stavaka 6. i 7. i ne dovodeći u pitanje stavak 8.; ii. države članice štite, poboljšavaju i obnavljaju sva tijela površinske vode, podložno primjeni podtočke iii. za umjetna i znatno promijenjena vodna tijela, s ciljem postizanja dobrog stanja površinskih voda najkasnije 15 godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive, sukladno odredbama iz Priloga V., podložno primjeni odgoda određenih u suglasnosti sa stavkom 4. i primjeni stavaka 5., 6. i 7., ne dovodeći u pitanje stavak 8.; iii. države članice štite i poboljšavaju sva umjetna i znatno promijenjena vodna tijela, s ciljem postizanja dobrog ekološkog potencijala i dobrog kemijskog stanja površinskih voda najkasnije 15 godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive, u skladu s odredbama iz Priloga V., podložno primjeni odgoda određenih u skladu sa stavkom 4. i uz primjenu stavaka 5., 6. i 7., ne dovodeći u pitanje stavak 8. [...]” Svojom presudom Bund fur Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V/Bundesrepublik Deutschland (C-461/13), od 1. srpnja 2015. Sud Europske unije pojasnio je pojам pogoršanje stanja tijela vode utvrđujući da članak 4. stavak 1. točku (a) podtočke (i) do (iii) Direktive 2000/60/EZ od 23. listopada 2000. „treba tumačiti na način da države članice, osim ako nije predviđeno izuzeće, moraju uskratiti odobrenje projekta kada on može izazvati pogoršanje stanja tijela površinskih voda ili kada ugrožava postizanje dobrog stanja površinskih voda odnosno dobrog ekološkog potencijala i kemijskog stanja tih voda do datuma određenog tom direktivom”.
3. Člankom 4. stavnima 6. i 7. Direktive propisuju se, međutim, dva odstupanja. Stavkom 6. propisuje se: „Privremeno pogoršanje stanja voda ne smatra se kršenjem zahtjeva ove Direktive ako je rezultat okolnosti nastalih iz prirodnih uzroka ili zbog više sile, koje su iznimne i koje se nije moglo razumno predvidjeti, naročito velikih poplava ili dugotrajnih suša, ili posljedica okolnosti izazvanih nezgodama koje se nisu razumno mogle predvidjeti” te se to odstupanje podvrgava ispunjenju pet kumulativnih uvjeta. U stavku 7. navodi se da države članice ne krše tu direktivu u slučaju „da je nepostizanje dobrog stanja podzemnih voda, dobrog ekološkog stanja ili, gdje je to odgovarajuće, dobrog ekološkog potencijala, ili nesprečavanje pogoršanja stanja površinskih ili podzemnih voda posljedica novonastalih promjena fizičkih karakteristika tijela površinske vode ili promjena razine tijela podzemne vode” ili „da je nesprečavanje pogoršanja od

vrlo dobrog stanja prema dobrom stanju tijela površinske vode rezultat novih ljudskih aktivnosti u području održivog razvoja” te ako su ispunjena četiri kumulativna uvjeta.

4. Stoga, iz Direktive od 23. listopada 2000. proizlazi da u cilju sprečavanja pogoršanja kvalitete površinskih voda države članice moraju odbiti odobrenje određenog projekta kada on može izazvati **[orig. str. 4]** pogoršanje stanja tijela površinskih voda ili kada ugrožava postizanje dobrog stanja površinskih voda odnosno dobrog ekološkog potencijala i kemijskog stanja tih voda do datuma određenog tom direktivom, podložno odstupanjima predviđenima u njezinu članku 4. stavcima 6. i 7.
5. U skladu s člankom L. 212 – 1 stavkom IV. Zakonika o okolišu, koji je donesen za prenošenje te direktive, sprečavanje pogoršanja kvalitete voda jedan je od ciljeva kvalitete i količine voda koji je utvrđen glavnim planovima za upravljanje i razvoj voda, dok stavak XI. istog članka predviđa da programi i upravne odluke u području upravljanja vodama moraju biti u skladu ili usklađene s odredbama tih planova.
6. Ministrica ekološke i solidarne tranzicije u podnesku koji je dostavila Conseil d’État (Državno vijeće) ističe da odredbe članka 7. pobijane uredbe koje tužitelj osporava nisu obuhvaćene odstupanjem koje se odnosi na privremeno pogoršanje stanja tijela voda iz članka 4. stavka 6. Direktive i koje mora proizlaziti iz okolnosti nastalih zbog prirodnih uzroka ili zbog više sile - odstupanje koje je preneseno člankom 22. décret du 16 mai 2005 relatif aux schémas directeurs d’aménagement et de gestion des eaux (Uredba od 16. svibnja 2005. o planovima za upravljanje i razvoj voda) i kodificirano u članku R 212-24 Zakonika o okolišu, nego da su te odredbe obuhvaćene odstupanjem propisanim u članku 4. stavku 7., koje iz područja kršenja direktive isključuje pogoršanje stanja tijela voda koje proizlazi iz novih ljudskih aktivnosti u području održivog razvoja ako su ispunjena četiri kumulativna uvjeta. U tom pogledu podnijela je dokument koji su sastavila relevantna upravna tijela država članica Unije i Komisije u prosincu 2017., naslovjen „Common implementation strategy for the water framework directive and the floods directive”, u kojem se navodi da se, kada takve aktivnosti imaju samo privremeni učinak kratkog trajanja bez dugoročnih posljedica na stanje tijela vode, predmetna djelatnost može odobriti, a da se to odobrenje ne podvrgava ispunjenu kumulativnih uvjeta propisanih člankom 4. stavkom 7. Direktive.
7. U tim okolnostima, odgovor na tužbeni razlog koji je istaknuo tužitelj, a koji se temelji na povredi članka 4. Direktive od 23. listopada 2000., ovisi o pitanju može li, uzimajući u obzir cilj sprečavanja pogoršanja kvalitete površinskih voda zbog kojeg države članice moraju odbiti, osim u slučaju kada je odobreno odstupanje, odobrenje određenog projekta kada on može izazvati pogoršanje stanja tijela površinskih voda ili kada ugrožava postizanje dobrog stanja površinskih voda odnosno dobrog ekološkog potencijala i kemijskog stanja tih voda, upravno tijelo zanemariti privremene kratkotrajne učinke bez dugotrajnih posljedica programa i

projekata koji su podvrgnuti njegovu odobrenju i, u slučaju potvrđnog odgovora, u kojim uvjetima i u kojem opsegu.

8. Budući da to pitanje predstavlja ozbiljnu poteškoću u tumačenju prava Unije, valja ga uputiti Sudu Europske unije na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te se, sve dok se ne doneše odluka, prekida postupak povodom tužbe. **[orig. str. 5]**

ODLUČUJE:

[omissis]: Prekida se postupak povodom tužbe koju je podnijela udruga France Nature Environnement sve dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećim pitanjima:

- treba li članak 4. Direktive br. 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. tumačiti na način da državama članicama dopušta da prilikom odobravanja programa ili projekta ne uzmu u obzir njihove privremene kratkotrajne učinke bez dugoročnih posljedica na stanje površinskih voda?
- u slučaju potvrđnog odgovora, koje uvjete trebaju ispuniti ti programi i projekti u smislu članka 4. Direktive, osobito njezinih stavaka 6. i 7.?

[omissis] [orig. str. 6] [omissis]